

Paraphrases by Zuzanna Majorczyk
3rd year of Collegium Artes Liberales UW

For the poetesses' bios and translations see:
<http://omc.obta.al.uw.edu.pl/assets/files/pages/a236ead52909cce9744088doda6571e1547d6f56.pdf>

Louise Glück

Circe's Grief

1996

In the end, I made myself
known to your wife as
a god would, in her own house, in
Ithaca, a voice
without a body: she
paused in her weaving, her head turning
first to the right, then left
though it was hopeless of course
to trace that sound to any
objective source: I doubt
she will return to her loom
with what she knows now. When
you see her again, tell her
this is how a god says goodbye:
if I am in her head forever
I am in your life forever.

Source: Louise Glück. *Poems 1962-2012*, Los Angeles Times Book Award: Poetry, p. 345, Farrar, Straus and Giroux (Kindle ed.)

Painting / Obraz:
John William Waterhouse, *Kirke Offering Cup to Odysseus / Kirke ofiarowuje kielich Odysowi* (1891),
Gallery Odlham, (c) Bridgeman Images, non-commercial study use,
<https://artuk.org/discover/artworks/circe-90970>.

The Triumph of Achilles

1985

In the story of Patroclus
no one survives, not even Achilles
who was nearly a god.

Parafrazy Zuzanny Majorczyk
III rok Collegium Artes Liberales UW

Biogramy poetek oraz przekłady:
<http://omc.obta.al.uw.edu.pl/assets/files/pages/a236ead52909cce9744088doda6571e1547d6f56.pdf>

Louise Glück

Żal Kirke

1996

W końcu, objawiłam się
twojej żonie, jak bóg, w waszym domu
w Itace, bezciosny głos: ona
zamarła przy krosnach i
spojrzała przez ramię
na próżno, bo jak wytropić dźwięk,
który nie ma uchwytnego źródła?
Ona nie będzie już dłużej tkać, gdy
wie to, co wie. Kiedy
ją znów ujrzyś, przekaż jej,
że to moje pożegnanie.
W jej myślach na zawsze
i na zawsze w twoim życiu.

Triumf Achillea

1985

W historii Patroklosa
nikt nie ocalał, nawet Achilles,
który był prawie bogiem.

Patroclus resembled him; they wore
the same armor.
Always in these friendships
one serves the other, one is less than the
other:
the hierarchy
is always apparent, though the legends
cannot be trusted –
their source is the survivor,
the one who has been abandoned.
What were the Greek ships on fire
compared to this loss?
In his tent, Achilles
grieved with his whole being
and the gods saw
he was a man already dead, a victim
of the part that loved,
the part that was mortal.

Source: *100 Great Poems by Women*, ed. Carolyn Kizer, The Ecco Press, New York 1995,
<https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1999-sep-26-bk-14160-story.html> (access: 27.11.2020)

Patroklos go przypominał,
nosili jeden pancerz.
W tego rodzaju przyjaźniach
jeden służy drugiemu, jest kimś mniej
ważnym
niż pierwszy: hierarchia
jest zwykle oczywista, choć legendom
nie wolno ufać – są pisane przez ocalonych,
tych, którzy zostali porzuceni.
Czym był pożar floty
w porównaniu do jego straty?
W swoim namiocie Achilles
poddął się rozpaczycy
i bogowie ujrzelici,
że był już martwym człowiekiem, ofiarą
tej części, która kochała,
część, która była śmiertelna.

Image / Obraz:

Sosias, *Achilles Tending to Patroclus' Wounds / Achilles opatruje rannego Patroklosa*, Attic red-figure kylix, ca. 500 BC, Vulci / attycki kyliks czerwonofigurowy, ok. 500 r. p.n.e., Vulci, Antikensammlung Berlin F2278, Wikimedia Commons:

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Akhilleus_Patroklos_Antikensammlung_Berlin_F2278.jpg.

***

Margaret Atwood

Siren Song

1974

This is the one song everyone
would like to learn: the song
that is irresistible:

the song that forces men
to leap overboard in squadrons
even though they see the beached skulls

the song nobody knows
because anyone who has heard it
is dead, and the others can't remember.

***

Margaret Atwood

Syrenia pieśń

1974

To pieśń, którą każdy
chciałby poznać, której
nie da się oprzeć:

pieśń, co skłania cały szwadron,
by rzucił się za burzę
między nagie czaszki,

której nikt nie pamięta,
bo ci, co ją słyszeli, nie żyją
lub nie potrafią jej wskrzesić.

Shall I tell you the secret
and if I do, will you get me
out of this bird suit?

I don't enjoy it here
squatting on this island
looking picturesue and mythical

with these two feathery maniacs,
I don't enjoy singing
this trio, fatal and valuable.

I will tell the secret to you,
to you, only to you.
Come closer. This song

is a cry for help: Help me!
Only you, only you can,
you are unique

at last. Alas
it is a boring song
but it works every time.

Source: Margaret Atwood, "Siren Song" from *Selected Poems 1965-1975*. Copyright © 1974, 1976 by Margaret Atwood. Reprinted with the permission of the author and Houghton Mifflin Company.
Source: *The Poetry Anthology 1912-2002* (Houghton Mifflin Harcourt, 2002)
<https://www.poetryfoundation.org/poetrymagazine/poems/32778/siren-song>

Powierzyć ci sekret?
A jeśli tak, uwolnisz mnie
od tej ptasiej szaty?

Brzydzę się tym,
przycupnięta na wyspie,
malownicza i mityczna,

z dwiema upierzonymi wariatkami,
brzydzę się tym,
śpiewam trio fatalne i cenne.

Powierzę ci sekret
tobie i tylko tobie.
Zbliż się. Ta pieśń

to krzyk rozpaczny: Ratuj mnie!
Ty i tylko ty możesz,
jesteś jedyny

nareszcie. Niestety, to
nużąca pieśń, ale
zawsze się udaje.

Image / Rzeźba:

Siren / Syrena, marble, ca. 4th c. BC / marmur, ok. IV
w. p.n.e., National Archaeological Museum of Greece,
Athens, [Wikimedia Commons](#):
[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ancient_Greece_Marble_Statue_\(28490837415\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ancient_Greece_Marble_Statue_(28490837415).jpg).